

HOOFSTUK 10. DIE HOOGSTE GENOT EN GELUK VAN DIE DADER

"Word daders van die woord en nie net hoorders wat julleself bedrieg nie... Maar hy wat... nie 'n vergeetagtige hoorder is nie, maar 'n dader van die werk, (sal) gelukkig wees in wat hy doen." **Jakobus 1:22, 25**

Wat 'n vreeslike selfbedrog om tevrede te wees om behae te vind in die hoor van die Woord en dit tog nie te doen nie. En hoe jammerlik algemeen is die gesig van skares van Christene wat met groot gereeldheid en erns na die Woord van God luister en dit tog nie doen nie. As hul eie werknemers so sou optree, sou hoor maar nie doen nie, hoe gou sou die vonnis tog voltrek word. En tog, die selfbedrog is so volkome dat hulle nooit weet dat hulle nie goeie Christelike lewes voer nie. Wat kan dit wees wat ons so mislei?

Daar is meer as een ding. Die een is dat die mense **die genot wat hulle vind in die hoor**, aansien vir godsdiens en aanbidding. Die verstand vind daar genot in om die waarheid duidelik te verstaan; die verbeelding word gestreel deur die opheldering daarvan; die gevoel word geroer deur die toepassing daarvan. Kennis gee aan die aktiewe brein genot. Iemand kan een of ander vertakking van die wetenskap bestudeer, byvoorbeeld elektrisiteit, vir die genot wat die kennis hom verskaf sonder enige voorneme om ooit die kennis in die praktyk te gaan toepas. En so gaan mense kerk toe en geniet die preek, **en tog doen hulle nie wat God van hulle vra nie**. Die onbekeerde net soos die bekeerde, is tevrede om aan te gaan met sy lewe, en God te bely, terwyl hulle nog die dinge doen wat hulle nie behoort te doen nie.

'n Ander oorsaak van die misleiding is die **verskriklike verdraaiing van die leer van ons onbekwaamheid tot die goeie**. Die genade van Christus om ons in staat te stel om te gehoorsaam, ons van sonde te bewaar en ons heilig te maak, word so min in geglo dat mense feitlik meen dat dit 'n noodsaaklikheid vir hulle is om te sondig. God kan van hulle nie volle gehoorsaamheid vereis nie want Hy weet hulle kan dit nie lewer nie. Hierdie dwaling sny die wortel self af van 'n vasberade doel om alles te doen wat God gesê het. Dit sluit die hart vir elke ernstige begeerte om alles wat God se genade in ons kan doen, te glo en te ondervind, en maak mense selftevrede te midde van sonde. Om te hoor en nie te doen nie, wat 'n vreeslike selfbedrog!

Daar is 'n derde oorsaak voor, en dit het betrekking veral op die **private lees van die Bybel**. Die hoor of die lees word beskou as 'n plig, die uitvoer waarvan gesien word

as 'n godsdienstige handeling. Ons het ons vyf of tien minute in die môre gewy aan die lees; ons het geles met nadenking en aandag; ons het probeer om in te neem wat ons lees. 'n Plig wat getrou uitgevoer is, verlig die gewete en gee 'n gevoel van tevredenheid. En daar is byna geen besef van die waardeloosheid, en meer nog as waardeloosheid, van die verhardende invloed van 'n plig wat uitgevoer word of kennis wat verkry word nie, tensy ons uitgaan met ons hele hart daarop gerig **om letterlik te doen en te wees wat God se Woord sê dat Hy van ons verlang en wat Hy ons kan maak**. Vreeslike selfbedrog! "*Word daders van die woord en nie net hoorders wat julleself bedrieg nie.*"

Dit is in die binnekamer, in die môre-uur, dat hierdie selfbedrog beveg en oorwin moet word. Ons mag vind dat dit ons gereelde Bybellees verstoort en ons laat agter raak met ons gedeeltes. Dit is nie die belangrikste nie. Alles hang af hiervan, of ons gewillig is om te doen wat die Woord sê. Onse Here Jesus het gesê: "*As iemand gewillig is om Sy wil te doen, sal hy omtrent die leer weet of dit uit God is.*" (Joh. 7:17). Dit is slegs die hart wat behae skep in die wil van God en **sy eie wil met beslistheid daarop gerig het om dit te doen**, wat die Goddelike Lig kan ontvang, wat 'n geestelike kennis het van die leer van Christus in sy Goddelike oorsprong en krag. Sonder hierdie wil om te doen wat die Woord sê, sal ons kennis ons nie help nie: dit is blote kennis van die verstand.

In die lewe, in wetenskap en kuns en in die besigheid is die doen die enigste manier om werklik te ken. Wat 'n mens nie kan doen nie ken hy nie werklik nie. **Die enigste manier om God te ken en Sy saligheid te ondervind, is deur die doen van Sy wil**. Dit bewys of dit 'n God van my eie gevoel of verbeelding is wat ek bely, of die ware lewende God Wat alles regeer en alles werk. Dit is slegs in die doen van Sy wil wat ek kan bewys dat ek Hom liefhet en Sy wil aanneem en dit my eie maak. En daar is onder die hemel geen moontlike manier om met God verenig te wees as om **verenig te wees met Sy wil** in die doen daarvan nie. Dit is in die stilte van die binnekamer, in die gesindheid waarmee ek in die privaat my Bybel lees, in die beslistheid waarmee ek probeer om hierdie saak voluit en finaal afgehandel te kry - **ek sal enigiets doen wat God mag sê** - dat die treurige selfbedrog van hoor en nie doen nie, oorwin moet word.

Dit mag ons help as ons 'n gedeelte van God se woord neem en kyk hoe ons daarmee moet omgaan.

Ons neem byvoorbeeld die bergpredikasie. Ek begin met die eerste saligspreking: "*Salig is die wat arm van gees is.*" (**Matt. 5:3**). Ek stel myself die vraag: Wat beteken dit? Is ek gehoorsaam aan hierdie bevel? Is ek ten minste doodernstig in my poging om elke dag hierdie gesindheid in stand te hou? Waar ek voel hoe ver my hoogmoedige, selfversekerde natuur hiervandaan verwyder is, is ek gewillig om te wag, met Christus te pleit en te glo dat Hy dit in my kan werk? Is ek van plan **om dit te doen**, om arm van gees te wees? Of sal ek weer 'n hoorder wees en nie 'n dader nie?

En so kan ek deur die saligsprekinge gaan en deur die hele bergpredikasie met sy onderwys oor sagmoedigheid en barmhartigheid, oor liefde en opregtheid, oor die doen van alles soos vir die Vader en die vertrou op Hom in alles, oor die doen van Sy wil en die woorde van Christus, en vers na vers vra: Verstaan ek wat dit beteken? Lewe ek dit uit? Doen ek dit? Is ek wat Hy sê? En wanneer die antwoord maar altyd weer kom: ek is bevrees nee, ek sien geen moontlikheid om so te lewe en te doen wat Hy sê nie, sal ek gelei word om die noodsaaklikheid te voel van 'n algehele hersiening van my belydenis sowel as my gedrag. En ek sal vra of die gelofte: **Wat Hy ook al sê, ek sal dit doen**, al ooit in my Bybellees of in my lewe die plek ingeneem het wat Hy eis dat dit sal inneem.

Voordat ek dit weet, mag sulke vrae begin om in my 'n armoede van gees te werk soos ek nooit geken het nie, en my lei na 'n geheel nuwe insig in my behoefte aan 'n Verlosser wat Sy eie lewe in my sal inblaas en **in my uitwerk alles wat Hy sê**. In geloof sal ek die moed ontvang om te sê: "**Ek is tot alles in staat deur Christus Wat my krag gee.**" (**Fil.4:13**). Wat Hy ook al sê in Sy woord sal ek doen.

Gebed: "Here Jesus Christus, ek wil myself nie langer bedrieg deur net 'n hoorder van die Woord te wees nie. Ek wil U wil ken, en ek wil dit met alles in my gehoorsaam."